

257

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 14 sierpnia 1962 r.

w sprawie opłat za urządzenia uzyskiwane przy zamianie lokali.

Na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W miejscowościach, w których obowiązuje publiczna gospodarka lokalami, osoby dokonujące za zezwoleniem organu do spraw lokalowych prezydium właściwej rady narodowej zamiany lokali mieszkalnych obowiązane są uiszczać opłaty za dodatkowe urządzenia w lokalu mieszkalnym uzyskanym w drodze zamiany, o ile urządzeń tych nie było w lokalu poprzednio zajmowanym.

2. Opłaty za dodatkowe urządzenia, o których mowa w ust. 1, wynoszą:

a) za instalację wodociągową	2.000 zł
b) za instalację kanalizacyjną	3.000 zł
c) za instalację elektryczną	1.000 zł
d) za instalację gazową	1.500 zł
e) za c. o.	3.500 zł
f) za łazienkę (bez urządzeń kąpielowych)	4.000 zł

3. Opłaty wymienione w ust. 2 są bezzwrotne i wpłacane na rzecz funduszu mieszkaniowego prezydium właściwych rad narodowych.

§ 2. 1. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych szczególnie ciężką sytuacją finansową osoby dokonującej zamiany lokalu mieszkalnego, prezydium właściwej rady narodowej może opłaty wymienione w § 1 rozłożyć na raty płatne w ciągu jednego roku lub obniżyć w granicach do 50%.

2. W razie zamiany lokalu przez osobę, której jedynym źródłem utrzymania jest renta (starcza, inwalidzka, rodzinna), prezydium właściwej rady narodowej może zwolnić tę osobę w całości lub w części od opłat przewidzianych w § 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

258

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 sierpnia 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie form rozliczeń za dostawy, roboty i usługi pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 sierpnia 1958 r. w sprawie form rozliczeń za dostawy, roboty i usługi pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1958 r. Nr 54, poz. 264, z 1960 r. Nr 33, poz. 188 i z 1961 r. Nr 46, poz. 251) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawą rozliczeń jest faktura wystawiona stosownie do warunków umowy po całkowitym lub częściowym wykonaniu zamówienia. Faktura powinna być w celu rozliczenia przesłana bezpośrednio do płatnika lub złożona w banku — zależnie od formy rozliczeń — w ciągu trzech dni roboczych, liczonych od następnego dnia roboczego od daty wykonania umowy lub zamówienia. Termin ten bank może w uzasadnionych przypadkach przedłużyć do 7 dni roboczych.”;

2) w § 3:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dłużnik może z góry wyrazić zgodę (akcept) na pokrywanie z jego rachunku określonych zobowiązań. Bank pokrywa w tym przypadku zobowiązanie dłużnika z jego rachunku w dniu następnym po otrzymaniu żądania zapłaty.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Żądania zapłaty za dostawy towarów, o których mowa w § 2 ust. 3, podlegają pokryciu przez bank po upływie 5 dni roboczych od dnia wy-

stania przez bank wezwania do zapłaty, o ile w ciągu tego okresu dłużnik nie złoży „mowy akceptu.”;

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Jeżeli ogólne lub branżowe warunki dostaw albo umowy przewidują zapłatę ceny towarów po dokonaniu odbioru jakościowego, to terminy ustalone w ust. 5 i 6 przedłuża się o liczbę dni przewidzianą na odbiór jakościowy. Liczbę dni przewidzianą na odbiór jakościowy dostawca powinien podać w żądaniu zapłaty.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zgody dłużnika nie wymaga pokrycie żądań zapłaty opartych na tytułach egzekucyjnych (sądowych, arbitrażowych, administracyjnych). Zgody dłużnika nie wymaga również pokrycie żądań zapłaty dotyczących odszkodowania umownego za niedotrzymanie terminów lub warunków dostaw i usług wykonywanych w ramach umów określonych w odrębnych przepisach jako umowy kooperacyjne, z wyjątkiem przypadku, gdy dłużnikiem jest spółdzielnia.”;

e) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Żądania zapłaty przedsiębiorstw przemysłu spżywczego podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu za dostawy wyrobów, od których podatek obrotowy potrącany jest przy wpływie należności, oraz żądania zapłaty państwowych przedsiębiorstw przemysłu mięsnego i spółdzielni prowadzących przetwórstwo mięsne za dostawy mięsa i przetworów mięsnych